

SANTOS VIU!!! - Levante - 02/12/2018

SANTOS VIU!!!

TEATRE CRÍTICA

Ximo Montañés
CASTELLÓ

Carles Viu

PARANIMF DE LA UNIVERSITAT JAUME I

► **Direcció:** Montse Colomé, Toni Jodar.
Intèrprets: Sol Picó, Isabel Monar, Montse Colomé, Toni Jodar, Álvaro Martínez, Marta Orihuela, Marina Martínez, Noelia Blanca, Paula Bernabeu, Jordi Aparici, Elia García, Teresa Bellido, Jorge Ferrer (Alumnes de l'Aula Carles Pons de l'UJI).

Carles Santos ha estat un músic, que, des del seu Vinaròs natal ha esdevingut un artista global de categoria universal. Durant els mesos posteriors al seu traspàs han sigut nombrosos els homenatges que en diversos escenaris s'han succeït.

I és d'agrair que s'hi haja sumat la Universitat Jaume I, amb qui Santos guardava un vincle estret, amb un doble homenatge, d'una banda la decisió de batejar la gran sala del Paranimf, que a partir d'ara durà el nom de "Sala Carles Santos" convertida ja en temple de les arts escèniques a la ciutat de Castelló.

El segon homenatge, impulsat des de la direcció artística del Paranimf, amb Toni Valesa, va ser un espectacle digníssim, on han intervingut des d'antics col·laboradors del mestre fins a la nova saba d'intèrprets que conrea amb encert l'Aula de Teatre Carles Pons.

Montse Colomé i Toni Jodar,

coreògrafs, a més de la soprano Isabel Monar i la ballarina Sol Picó, acompanyats sobres l'escenari de nou actors i actrius vinculats a l'Aula de Teatre amb la coordinació de Cesca Salazar i Silvia Pallarés, van escenificar un dels textos de l'artista polifacètic: "Trenta-sis dits per a trenta-sis teclades negres".

Una petita mostra feta amb gran respecte per mantenir-se fidel a l'empremta del creador vinarosenc. Text, música, acció, dansa, quatre ingredients habituals dels seus espectacles, posats en relació durant un taller de muntatge de quatre dies.

Cal dir que la conjunció d'experiència, professionalitat i entusiasme dels joves alumnes va donar un bon fruit. Un espectacle gens narratiu, però evocador d'imatges sonores i visuals, desconcertant, trencador, sempre sorprenent i captivador. Tal i com era Carles Santos, artista complex, malgrat la simplicitat de la fórmula, pur art escènic contemporani, que ens empeny a agrair a Joan Brossa, un dels seus referents intel·lectuals, el consell que li va donar en el seu moment d'anar més enllà de tocar bé el piano, com bé ens recorda la placa que a partir d'ara ens durà a la seua sala.

Amb performances d'aquest tipus, fetes amb talent i estima, Carles Santos restarà viu per sempre als escenaris. Mentre sone la seua música, es diguen els seus textos i es faça a la seua manera, Santos viurà eternament entre nosaltres.